

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2010 r. — DTL Corporación przeciwko OHIM**(Sprawa T-188/10)**

(2010/C 161/86)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: DTL Corporación, S.L. (Madryt, Hiszpania)
(przedstawiciel: adwokat C. Rueda Pascual)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. (Pampeluna, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 767/2009-2 z dnia 17 lutego 2010 r.
- wydanie w jej miejsce decyzji odrzucającej sprzeciw wniesiony w swoim czasie przez Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. przeciwko zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego nr 5 153 325 „SOLARIA”, oraz umożliwiającej zarejestrowanie tego znaku towarowego nie tylko dla klasy 41, ale również dla usług zgłaszanych w klasach 37 i 47; obciążenie strony wnoszącej sprzeciw kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu oraz postępowania odwoławczego przed OHIM
- obciążenie kosztami postępowania OHIM oraz każdego, kto sprzeciwi się niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DTL Corporación, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SOLARIA” (zgłoszenie nr 5 153 325) dla usług należących do klas 37, 41 i 42.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański graficzny znak towarowy zawierający element słowny „SOLARTIA” (nr 2 689 747) dla usług należących do klas 37 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: błędna wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2010 r. — Egan i Hackett przeciwko Parlamentowi**(Sprawa T-190/10)**

(2010/C 161/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kathleen Egan (Athboy, Irlandia), i Margaret Hackett (Borris-in-Ossory, Irlandia) (przedstawiciele: C. MacEochaidh SC i J. Goode, barristers oraz K. Neary, solicitor)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2010 r. [A(2010)579] odmawiającej skarżącym dostępu do informacji, o które wystąpiły w pierwotnym wniosku z dnia 16 grudnia 2009 r. oraz w kolejnym potwierdzającym wniosku z dnia 28 stycznia 2010 r.; oraz
- obciążenie Parlament Europejski kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2010 r. [A(2010)579] odmawiającej dostępu do dokumentów zawierających publiczny rejestr akredytowanych asystentów członków Parlamentu Europejskiego, a w przypadku nieakredytowanych asystentów — ich imiona oraz korzyści finansowe.

Skarżące na poparcie swojej skargi podnoszą, że Parlament w niewłaściwy sposób oparł się na rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu (WE) nr 45/2001⁽²⁾ jako na podstawie odmowy dostępu do dokumentów stanowiących już własność publiczną. W związku z tym skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze Parlament nie przedstawił odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszając tym samym art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Po drugie, zaskarżona decyzja zawiera błędy w ustaleniach dotyczące wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie, w jakim stwierdza się w niej, iż ujawnienie dokumentów naruszyłoby prywatne interesy odnośnych podmiotów a także nie ocenia się rzeczywistego charakteru art. 4 ust. 1 lit. b) oraz utrzymuje się, że publiczny interes w dostępie do rejestrów publicznych asystentów Parlamentu Europejskiego ustaje z chwilą, gdy dana osoba nie zajmuje już takiego stanowiska.

Ponadto zaskarżona decyzja narusza istotne wymogi proceduralne poprzez brak poinformowania o środkach przysługujących skarżącemu wobec oddalenia wniosków potwierdzających, na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Wreszcie zaskarżona decyzja narusza zasady demokracji, przejrzystości, proporcjonalności, równości i niedyskryminacji poprzez odmowę dostępu do publicznych dokumentów w sytuacji, gdy takie dokumenty były wcześniej dostępne dla skarżących na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2010 r. — Avery Dennison przeciwko OHIM — Dennison Hesperia (AVERY DENNISON)

(Sprawa T-200/10)

(2010/C 161/88)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Avery Dennison Corp. (przedstawiciel: adwokaci E. Armijo Chávarri i A. Castán Pérez-Gómez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Dennison Hesperia, SA (Torrejón de Ardoz, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności lub ewentualnie zmiana decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie R 798/2009-2;

— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AVERY DENNISON” (zgłoszenie nr 3 825 114) dla towarów i usług z klas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 19, 20, 22, 24, 28, 35, 37, 38, 39, 40, 41 i 42

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Dennison Hesperia, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Hiszpanii znak towarowy „DENNISON” (nr 1 996 088) dla towarów z klasy 16.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwa wykładnia art. 42 ust. 2 i 3 oraz, posiłkowo, art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Postanowienie Sądu z dnia 16 kwietnia 2010 r. — DB Schenker Rail Deutschland przeciwko Komisji

(Sprawa T-109/04) (¹)

(2010/C 161/89)

Język postępowania: niemiecki

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 146 z 29.5.2004.

Postanowienie Sądu z dnia 13 kwietnia 2010 r. — Unity OSG FZE przeciwko Radzie

(Sprawa T-511/08) (¹)

(2010/C 161/90)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.